

Nr 159

Av herrar Mellqvist och Persson i Tandö, om elektrifiering av järnvägslinjen Borlänge—Mora.

Statens järnvägar har i stort sett avslutat elektrifieringen av bannätet, men några linjer bör ha företagsekonomiska förutsättningar att bära en fortsatt elektrifiering.

Den linje som nu antligen bör komma i fråga är bandelen Borlänge—Mora. Borlänge är den stora centralpunkten för SJ i Dalarna, där såväl statens som stadens investeringar i en tidsenlig och trafikteknisk järnvägsanläggning har dragit stora kostnader.

Denna satsning kan icke helt komma till sin rätt om icke elektrifieringen fullföljes mellan Borlänge och Mora. Före förstatligandet av Södra Dalarnes järnväg var bandelen Krylbo—Borlänge elektrifierad. Åtgärder hade också vidtagits för en fortsättning till Rättvik. Men efter införlivandet i SJ-nätet har ett förverkligande av de gamla planerna icke kommit till utförande.

Genom nedläggning av linjen Falun—Rättvik har tyngdpunkten av järnvägstransporterna överflyttats till linjen Borlänge—Rättvik—Mora. Då förutsättningar för en ökning av den tyngre trafiken på denna sträcka får anses goda — bl. a. genom virkestransporter — är det angeläget att ett bättre utnyttjande av transportkapaciteten genom en elektrifiering kommer till utförande.

Det nuvarande systemet innebär lokbyten i Borlänge och därigenom uppkommande tidsförlust. Visserligen har SJ ett genomgående snabbtåg med dieseldrift mellan Stockholm och Mora. För att framföra detta tåg måste det gå på elektrifierade linjer Stockholm—Borlänge.

Då det ur många synpunkter är ytterst angeläget att elektrifiering av bansträckan Borlänge—Mora snarast kommer till stånd, får vi med stöd av vad ovan anförts hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för elektrifiering av den järnvägslinje som anförts i motionen.

Stockholm den 19 januari 1968

Sven Mellqvist (s)

Olof Persson (s)

i Tandö